

ВІТРЕ БУЙНИЙ, ВІТРЕ БУЙНИЙ

Помірно

Віт - ре буй - ний, віт - ре буй - ний! Ти змо -
рем го - во - риш, — збу - ди йо - го,
за - грай ти з ним, спи - тай си - не мо - ре.

Вітре буйний, вітре буйний,
Ти з морем говориш!
Збуди його, заграй ти з ним, | *Двічі*
Спитай синє море.

Воно знає де мій милий,
Бо його носило,
Воно скаже, синє море, | *Двічі*
Де його поділо.

Може милого втопило? —
Розбий синє море!
Піду шукать миленького, | *Двічі*
Втоплю своє горе.

Втоплю свою недоленку,
Русалкою стану.
Пошукаю в чорних хвилях, | *Двічі*
На дно моря кану.

Найду його, пригорнуся,
На серці зомлію.
Тоді, хвиле, неси з милим — | *Двічі*
Куди вітер віє!